

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **L. P. a. s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného Advokátskou kanceláriou C., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti odporcovi **Ing. P. G.**, bývajúcemu v S., o zaplataenie 2,66 €, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12 Ro 132/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 30. októbra 2013 sp. zn. 13 Co 749/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 22. augusta 2013 č.k. 12 Ro 132/2013-12 zastavil konanie z dôvodu nezaplataenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)].

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006 v elektronickej podobe a podpísal zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd ale odmietol takto urobené podanie prijať a DVD nosiče vrátil navrhovateľovi späť. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) v náleze z 2. júna 2008 sp. zn. II. ÚS 151/08 (ďalej len „nález“) a/ konštatoval porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, b/ prvostupňovému

súdu prikázal konať vo veci predmetného podania navrhovateľa, ktoré bolo urobené v zákonom ustanovenej forme, c/ dodal, že právne účinky tohto podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Navrhovateľ v odvolaní poukázal na § 5 ods. 1, § 8 a § 13 zákona č. 71/1992 Zb. a s prihliadnutím na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 30. júna 1993 sp. zn. 4 Cdo 70/1993 namietol, že súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, lebo zastavil konanie, i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup – poplatok bol totiž splatný v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula 31. decembra 2009.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 30. októbra 2013 sp. zn. 13 Co 749/2013 napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že návrhom na začatie konania s dátumom vyhotovenia v roku 2006 sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplata sumy predstavujúcej dosiaľ nezaplatené koncesionárske poplatky; podľa podanej pečiatky súdu prvého stupňa bol tento návrh doručený súdu 11. marca 2013. Súd prvého stupňa v súlade so zákonom vyzval navrhovateľa, aby do 10 dní zaplatil súdny poplatok za podanie návrhu vo výške 16,50 € s poučením, že ak nebude poplatok v určenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví. Napriek tomu, že táto výzva bola navrhovateľovi riadne doručená, navrhovateľ ju nerešpektoval. Súd prvého stupňa preto konanie správne zastavil. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa nevyzval navrhovateľa na zaplata súdneho poplatku za návrh na začatie konania podaného v roku 2006 v elektronickej podobe, ale za návrh, ktorý mu bol doručený v roku 2013.

Proti uvedenému uzneseniu podal dovolanie navrhovateľ s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). V podstate sa pridržiaval dôvodov, ktoré uviedol už v odvolaní a za základ dovolania považoval to, že podanie, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 11. marca 2013, nie je žiadnym novým návrhom na začatie konania, ale ide len o písomné vyhotovenie toho podania urobeného v elektronickej podobe na DVD nosiči v roku 2006, ktoré nález prikázal rešpektovať a priznať mu právne účinky návrhu na začatie konania. V danom prípade nález jednoznačne konštatoval protiústavnosť postupu súdu prvého stupňa, preto navrhovateľa nemala zaťažovať povinnosť preukazovať, že podanie z roku 2013 je podaním z roku 2006, ktorému treba v zmysle nálezu priznať právne účinky. Súd mal prijať také opatrenia, aby v prípade potreby vedel po vydaní nálezu posúdiť, ktoré návrhy odmietol (napríklad zapísať si úradným záznamom identifikačné údaje o DVD nosiči, obsahom ktorého sa odmietol zaoberať). V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že

návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, preto súdny poplatok za návrh na začatie konania už nebolo možné vyrubiť. Ak napriek tomu bolo konanie zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, má postup súdu za následok odňatie možnosti navrhovateľa pred súdom konať. Táto procesná vada zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania. So zreteľom na to navrhovateľ žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Navrhovateľ už vo viacerých iných – skutkovo a právne obdobných – veciach podal dovolanie, v ktorom argumentoval rovnako, ako v preskúmvanej veci. Najvyšší súd k jeho identickej argumentácii v uzneseniach zo 4. novembra 2013 sp. zn. 3 Cdo 336/2013, sp. zn. 3 Cdo 338/2013, sp. zn. 3 Cdo 341/2013, sp. zn. 3 Cdo 354/2013, sp. zn. 3 Cdo 358/2013, sp. zn. 3 Cdo 366/2013, sp. zn. 3 Cdo 368/2013, sp. zn. 3 Cdo 374/2013, sp. zn. 3 Cdo 376/2013, sp. zn. 3 Cdo 378/2013, sp. zn. 3 Cdo 386/2013, ako aj zo 7. novembra 2013 sp. zn. 3 Cdo 335/20133, sp. zn. 3 Cdo 340/2013, sp. zn. 3 Cdo 350/2013, 3 Cdo 355/2013, a z 18. novembra 2013 sp. zn. 3 Cdo 331/2013 a sp. zn. 3 Cdo 341/2013, uviedol, že:

1. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p., v prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., dovolateľom napadnuté uznesenie ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jeho dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je,
2. prípustnosť dovolania navrhovateľa by vzhľadom na to prichádzala do úvahy len ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., pričom navrhovateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo, preto prípustnosť jeho dovolania z týchto ustanovení nevyplýva,

3. k námietke navrhovateľa, že postupom súdov mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), treba uviesť, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide v prípade procesne nesprávneho postupu súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv; o takýto prípad ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., hoci pre tento postup nebol zákonný dôvod (R 50/1997),
4. navrhovateľ, ktorý 11. marca 2013 doručil súdu návrh (s dátumom vyhotovenia v roku 2006) na vydanie platobného rozkazu ukladajúceho protistrane povinnosť zaplatiť mu predmetnú sumu spolu s náhradou trov konania, ničím nedoložil, že toto jeho podanie je podaním doručeným súdu na DVD nosiči v roku 2006, na ktoré sa vzťahuje nález a ním vyslovený príkaz ústavného súdu; vzhľadom na to, že z ničoho nevyplývala totožnosť navrhovateľovho podania z roku 2006 s jeho podaním z roku 2013, nemožno prvostupňovému ani odvolaciemu súdu vytýkať ako nesprávny procesný postup, pokiaľ vychádzali z toho, že v preskúmvanej právnej veci vyvolalo právne účinky podania návrhu na začatie konania podanie doručené súdu prvého stupňa v roku 2013,
5. pokiaľ navrhovateľ namietal, že už nemá k dispozícii originálne DVD s jeho návrhmi podanými v roku 2006 a vytýkal súdom, že mali prijať opatrenia na zachovanie možnosti preveriť totožnosť návrhov na začatie konania podaných v roku 2006 a 2013, dovolací súd uvádza, že bolo práve na navrhovateľovi, aby v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) uchoval pôvodné DVD, neuvážene sa ich nezbavil a nevystavil sa tým sám riziku, že v súčasnosti nevie súdom hodnoverne a preukázateľne doložiť, konkrétne aký návrh na začatie konania podal v roku 2006,
6. pokiaľ súd prvého stupňa v danej procesnej situácii vychádzal z toho, že poplatková povinnosť navrhovateľa vznikla podaním návrhu v roku 2013 a že – vzhľadom na nerešpektovanie výzvy na zaplatenie súdneho poplatku – sú splnené predpoklady pre zastavenie konania (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.), nepriečil sa jeho postup, ale ani postup odvolacieho súdu zákonu; postupom súdov, ktorý bol v súlade so zákonom, nemohlo dôjsť k znemožneniu realizácie procesných oprávnení navrhovateľa spôsobom, ktorý by bol významný z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p.

Na týchto záveroch (1. až 6.) zotrúva dovolací súd aj v preskúmvanej veci, v ktorej (tak, ako vo svojich skorších, vyššie označených rozhodnutiach) konštatuje, že v dovolacom

konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p. So zreteľom na to odmietol procesne neprípustné dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. marca 2014

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková